

9 ΙΟΥΛΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Παγκρατίου ιερομάρτυρος επίσκ. Ταυρομενίας (α΄ αϊ.). Διονυσίου
του ῥήτορος καὶ Μητροφάνους ὁσίων τῶν ἐν Ἄθῳ, Μιχαὴλ
νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1770).

Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν ε΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος δ΄ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου

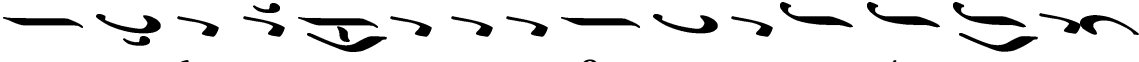

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι ^ε
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα

 σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ^ε ε σκυ

 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α

 γνω στον μυ στη ρι ον ^ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε

 πι γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε

 νω σει σα ρ κου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ

 η μων κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον

 πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

 μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἧν ἔκφωνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠ̣ Δι-Θ

Α να βλε ψασαι του τα φουτην ει σοδον και
την φλογα του Αγ γελουμη φερουσαι αι μυροφο
ροι συντρομω ε ξιστα ντο λεγσαι αραε κλα
πη οτω ληστη α νοι ξασπα ρα δεισον αρα η γε
ρθη ο και προ παθςκη ρυ ξαστην ε γερσιν αληθως
α νεστηχριστος ο Θεος τοις εν Αδη παρεχων ζω
ην και α ναστασιν

Ἦχος ᾠ̣ Δι-Θ

Δόξα.

Ε κου σι α σου ουβουλη Σταυρον υ πεμεινας σω
τηρ και εν μνηματι ι και νω ανθρωποι εθεντο θνη
τοι τον διαλογου ταπερατα συστησαμε ε
νον οθεν δεσμευθεις ο αλλο οτρι ι ος θανατος
δεινω ως εσκυλε ευεετο και οι εν Αδη

α παντες ε κραυγα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω
ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι πο κον υ ε
τον εν τη α σπο ρω συλ λη ψει σου Θε ε ο το ο ο
κε βα τον εν πυ ρι α κα τα φλε κτον ραβ δον Α α
ρω ων την βλα στη η σα α σαν και μαρ τυ ρων ο μνη
στωρ σου και φυ υ υ λαξ τοις ι ε ρευ σιν ε κραυγα α
ζε Παρ θε ε νος τι ι ι κτει και με ε τα το ο ο κον
πα λιν με νει Παρ θε ε ε ε νος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

Ανε στησως α θα να τος α πο του Α δου Σω
τηρ συ νη γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας ε νι σχυ ι του

θα να του το κρατος ε δει ξας ε λε η μον την Α
να στα σιν πα σι δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι
λανθρω πε

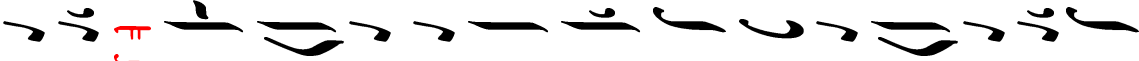
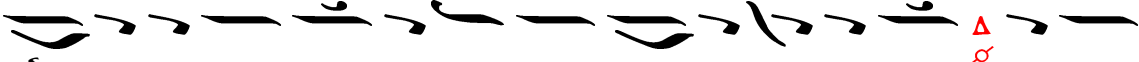

Ἦχος Δι

Δόξα.

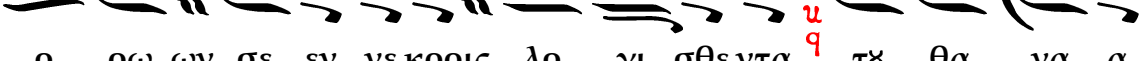

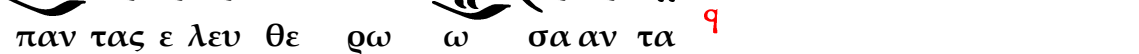
Εκ των ανωκαατελθωντων υ ψω μα των Γα βρι
ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω
ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου
σαις παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου
σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ ζη τει τε
κλαι ου σαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ
ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Αγ γε λων οι χο
ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
φρικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο

 ο νω ^π αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χε ται και

 δε χε ται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος ^Δ και γα

 λου χει ται συ μπασαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χρη στο

 ο τη η τι ^π και σε ε ως ο ο ο ντως Θε ου ου Μη τε ε

 ε ρα ^ο ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι ^Δ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

 και ω μα τα σθ ^{u q}

Tων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα ^{u q} τθ θα να α

 τθ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^{u q} και εξ α δθ

 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

 και ω μα τα σθ ^{u q}

Tι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{ν'} ω μα θη ²²

τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Αι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε εστη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' zz} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης^{v' zz} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν' 22} A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ (δισ) 9}

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν' 22} A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ 9}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^{ζ'} Βου ^ξ

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη ^{ε 6} αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ^{ε 7}

O ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι ^{ε 7}

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^ε_{7x} Και νυν και α ⁷_χ ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ^ε_{7x}

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνε ται ^ε_{7x} τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ^ε_{7x}

Ἀντίφωνον Β

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου ^ε_{7x} κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει ει α σου ω ω τα ^ε_{7x}

E πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη

με νος ^ε_{7x} υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν

των ^ε_{7x}

Δ ^ε_{7x} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^ε_{7x} Και νυν και α ⁷_χ ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Ἀντίφωνον Γ

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω και
ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα
μαι ζη λι αν

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στο ρη γη
ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φι λτρ ον χρε ω στου
μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος
θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα
πα τρω α δο γμα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προχείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρῶσαι ἡ μᾶς ^Δ ε νε κεν τῆς δο ο ξῆς του ο νο μα
τος σου ^ε

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ
τρῶσαι ἡ μᾶς ^Δ ε νε κεν τῆς δο ο ξῆς του ο νο μα
τος σου ^ε

Στίχος: Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω
σαι ἡ μᾶς ^ε ε νε κεν τῆς δο ο ξῆς του ο νο μα
το ο ος σου ου ου ^ε

ΤΑΕΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^ε Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ^Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρῖμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν

ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθρῆσαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφηταί! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμών σου ἔξαιψον τὸ ἀνομήμα μου

Επιπλέον πλυνόν με ἀποτῆς ἀνομι-

ας μου καὶ ἀποτῆς ἀμαρτίας μου καθάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ

ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παν-

τος

Σοι μὲν ἠμαρτόν μου καὶ τὸ πονηρὸν ἐ-

νώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀδική-

σωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην καὶ ἐν ἀ-

μαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησάς τα ἀ-

δηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς

μοι

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

Α πο ζρε ψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

με

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

με

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν Δ

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ε

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος Δ ουκ ε ξου δε νω σεις ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ε

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος Δ και ε λε η σον με ο Θε ος Δ λ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Ζ'

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^ζ Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα
θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

^Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πληθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μη

A να στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε
 ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς
 πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν

δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Ὤδῃν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέρτιμον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει Παγκράτιε, ἐδρασμῶ τῶν λόγων σου, στηριζομένη αἰεὶ, καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾶ, τὴν μνήμην σήμερον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ἐνιζομένην, ταυτότητι φύσεως, καταγγέλλων ἔσβεσας, τῆς ἀθείας ἀχλύν, καὶ φωτοβόλοις διδαχαῖς, λαοὺς ἐφώτισας.

Δόξα.

Νεώσας ἀρότρῳ σου, τῶν θείων λόγων, καρδίας Παγκράτιε, χερσωθείσας πρότερον, κακοπιστίας αὐχμῶ, γονίμους ἔδειξας σαφῶς, διὰ τῆς πίστεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ φωτοδότης, φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἄχραντε Δέσποινα· δι' οὗ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, φῶς ἐθεάσαντο.

Ὤδῃ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματα, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρούραγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος α΄. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος σθενούμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν, τὰ τεμένη ἠδάφισας, τῶν εἰδώλων Ἐκκλησίας, ἀνιστῶν ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τμητικῷ σου λόγῳ ἔτεμες, δυσφημίας Ὅσιε ἄκανθαν, καὶ κατεφύτευσας ψυχαῖς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθυνομέναις, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

Δόξα.

Σκεῦος εὐρών σε θείου Πνεύματος, καθαρὰς ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ Κορυφαῖος μαθητής, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθείας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀγλὴν πανσεβάσμιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ τὴν νεφέλην τὴν ὀλόφωτον, καὶ Θεοῦ τὴν στάμμον τὴν πάγχρυσον, καὶ πλατυτέραν οὐρανοῦ, καὶ μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσῳδιον Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας πρόμαχος, τροπαιοφόρος, ἱερὲ Παγκράτιε, ἀναδειχθεὶς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἄσωμάτοις παρίστασαι, νῦν τῷ Κυρίῳ, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σκέπη ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενωῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταῖος Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ Θ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας. (α΄ αἰ.)

Στίχ. Προσθεῖς ἑαυτὸν Παγκράτιος ὡς βάθρον,
Ἀθλήσεως ἤγειρεν οἶκον ἐκ λίθων.

Παγκράτιος δ' ἐνάτη δῶμ' ἔδρακε παγκρατέοντος.

Ὅς ἦν Ἀντιοχεὺς τὸ γένος· παρὰ Πέτρου δὲ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν χειραγωγεῖται πίστιν, παρ' οὗ καὶ χειροτονεῖται Ταυρομενίου Ἐπίσκοπος. Ῥωμύλῳ δὲ καὶ Λυκαονίδῃ τοῖς ναυκλήροις περιτυχῶν, καταλαμβάνει τὴν Σικελῶν, οὓς καὶ ἐκ προσιμίων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἀπεσπάσατο πίστιν. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ νήσῳ ἐπέβη, τοῦ τε Φάλκωνος καὶ Λύσσωνος καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων ἠφάνισε τὰ ἰνδάλματα καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τόπου ἡγεμόνα Βονιφάτιον πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ πεποίηκε καὶ Ἐκκλησίαν δεῖμασθαι. Πᾶσαν δὲ μαλακίαν ὁ Ἅγιος θεραπεύων καὶ καθ' ἑκάστην προστιθέμενος πλήθη πολλὰ τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος τελειῶν, ἐπεὶ ὁ ἡγεμὼν Βονιφάτιος μὴ παρῆν, ὑπὸ τῶν Μοντανῶν ἀναιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρέας καὶ Πρόβος, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐστῶτες εἰς τὸ σκάμμα τοῦ πυρός, Λόγε,
Αὔραις ἀνεψύχοντο σαῖς ἄνδρες δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου ναοῦ τῆς παναχράντου σεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ὄντος ἐν τῇ Πηγῇ.

Στίχ. Ναὸν σόν, πανάχραντε, τοῖς ἐγκαινίοις
Καθιεροῦμεν σῇ δόξῃ φωτοφόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Φωτίου τοῦ Θεσσαλοῦ, κτίτορος τῆς μονῆς Ἀκαπνίου, τῆς εὐρισκομένης πάλαι ποτε ἐν Θεσσαλονίκῃ. (†1025)

Στίχ. Καπνοὺς παριδῶν Φώτιος τοὺς τοῦ βίου,
Κτίτωρ ἐφάνη Μονῆς τοῦ Ἀκαπνίου.

Ἐκ τῆς μονῆς ταύτης διασώζεται τὸ καθολικόν, εἰς ἀνωφέρειαν βορείως τοῦ

ναοῦ τοῦ πολιοῦχου ἁγίου Δημητρίου, τιμώμενον τότε μὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, σήμερον ἐπ' ὀνόματι τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων Διονυσίου τοῦ ῥήτορος (†1606) καὶ Μητροφάνους (†1610), τῶν ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὅρει τοῦ Ἄθω ἀσκητικῶς διαλαμφάντων καὶ δὴ ἐν τῇ μικρᾷ Σκῆτῃ τῆς Ἁγίας Ἄννης κειμένων.

Στίχοι.

Εἰς τὸν Ὅσιον Διονύσιον.

Τὴν τῶν Ὁσίων ζηλώσας πολιτείαν
Διονύσιε ἴσος αὐτοῖς ὠράθης.

Εἰς τὸν Ὅσιον Μητροφάνην.

Βίου μιμητῆς Διονυσίου ὤφθης
Τανῦν δὲ Μητρόφανες σὺν τούτῳ χαίρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, ἐπίσκοπου Λάμπης, Συβρίτου, καὶ Σφακίων. (†1793)

Στίχ. Λάμπης ἐν Λάμπῃ Μεθόδιος τῷ βίῳ,
Λάμπεται φωτὶ μαρτυρικῶς ἀθλήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Πακνανᾶ, τοῦ Ἀθηναίου κηπουροῦ, μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1770)

Στίχ. Τί κατ' ὀλίγον λαιμὸν ᾧ σπαθηφόρε,
Τέμνεις; Μιχαὴλ οὐ πτοεῖται τὴν σπάθην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα ἐν τῷ Παντοκρατορινῷ κελίῳ τοῦ Ἁγίου Νικολάου παρὰ τὰς Καρυὰς τοῦ Ἄθω, τοῦ γενομένου θαύματος προστασίας καὶ διασώσεως τῶν μοναχῶν ἀπὸ ἐπιδρομῆς ληστῶν.

Στίχ. Μέγας ἄρωγὸς ἡμῶν ὢν ἱεράρχα,
Μεγάλων ἡμᾶς κινδύνων ἀπαλλάττεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν Κύπρῳ κατὰ τὸ ἔτος 1821 ἀπαγχονίζεται ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κυπριανὸς καὶ ὁ ἀρχιδιάκονός του Μελέτιος, καρατομοῦνται δὲ οἱ μητροπολίται Πάφου Χρῦσανθος, Κιτίου Μελέτιος, Κυρηνεῖας Λαυρέντιος, ὁ καθηγούμενος τῆς μονῆς Κύκκου Ἰωσήφ καὶ ὁ οἰκονόμος τοῦ Ὁμόδου Δοσίθεος. Ἔτεροι κληρικοὶ καὶ πρόκριτοι ἀποκεφαλίζονται, τὸν ἀριθμὸν υπ' (486), ἐξ ὅλης τῆς Κύπρου συλληφθέντες καὶ ἀχθέντες· οἱ μὲν κληρικοὶ ἐν Λευκωσίᾳ, οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὴν περιοχὴν Ἀχερᾶ.

Στίχ. Τιθεῖς ψυχὴν Κυπριανὸς ὁμοῦ συμμύσταις,
Λαοῦ ἐν περιστάσεσιν ἀπαρχὴ προσηνέχθη.
Πρωτομάρτυς Κυπριανὸς ἀποφράδι ἐτύθη,
Συνάθλων πληθῆος ἐπομένης τῷ πότμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν εὐλαβῆ καὶ εὐγνώμονα ἄγομεν τῶν ἐν ἔτει 1956 (1956) γενομένων φοβερῶν σεισμῶν ἐν τῇ νήσῳ Θήρᾳ, συγκλονισάντων σὺν αὐτῇ καὶ τὰς πέριξ νήσους, αἵτινες

ἅπασαι ἐσώθησαν θαυμαστῶς ἐκ τῆς τελείας καταστροφῆς τῆ ἀπειρῶ τὸν Κυρίου φιλανθρωπία, διὰ πρεσβειῶν τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Στίχ. Σεισμοῦ φρικώδους τὴν Θήραν σῶζεις Λόγε·
Διὸ τὰ σῶστρα εὐγνωμόνως σοι θύει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θε μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη σ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σ τς υ ψι

στὸ οὐρανὸν ἠνεῳξεν ἡμεῖς
καὶ ἐκείνην ἡμέραν ἠνεῳξεν ἡμεῖς
καὶ ἐκείνην ἡμέραν ἠνεῳξεν ἡμεῖς

ὠδὴ ε΄

Εξέστη τὰ πάντα ἐπιτηθεῖα
δοξῆς σου ὑγαῶρα πειρογὰ με Παρθενε
νεῖες ἐσχες ἐν μηήτρα των ἐπιπαάντων
Θεὸν καὶ τεετοκας ἀχρονον ὕιον πασι
τοιοῖς ὑμνῶσι σε σῶτηρι ἰανβραβευ

σα

ὠδὴ ς΄

Τὴν θειάνταυτην καὶ παντιμοντελῆντες εὐο
τήν οἰθεοφρονες τῆς θεοομητορος δευτετας
χειρας κροτησωμεν τον εξατης τεχθεν
τα θεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ουκ ἐλατρευσαν τηκτισειοιοθεο
φρονες παρον κτισααντα αλλα πυροος

α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες και ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
 η γα λ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ8
7x

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
7x
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
7x
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶
7x

2 ^{7x}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
7x
σιν της δε λησαι τ8 ι δε γαρ α πο τ8 νυμ μα
7x
κα ρι 8 σι με πασαι αι γε νε αι⁶
7x

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
7x
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
7x
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶
7x

3 ^{7x}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
7x
δυ να τος⁶ και α γι ον το ο νο μα αυ τ8 και⁶
7x
το ε λε ος αυ τ8 εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φοβημενοις αυτον

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

4 **E**ποιησε κρατος εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανα διανοια καρδια αυτων

α καρδια αυτων

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

5 **K**αθειλε δυναστας αποθρονων και υψωσε ταπεινους πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πληθυντας εξαπειλεκε

ψωσεν ταπεινους πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πληθυντας εξαπειλεκε

θων και πληθυντας εξαπειλεκε

ν8 ς5
ε7χ

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
^{B8} ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^ε την ον τως^{7χ}
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

6
^χ **A**^{B8}ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε ς5 κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων^ε τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ^ε
μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος^ε

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
^{B8} ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^ε την ον τως^{7χ}
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

ὠδὴ θ'

A^{B8} πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δ8 χ8 με νος^ε Πα νη γυ ρι ζε τω ω δε^π α^{B8}

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ θ σα τα ι ε ρα
 θ αυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τε

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ε΄.

Ἦχος Δι-θ

H ζω η και αι ο δο ος Χρι στος εκ νε ε

κρων τω ω Κλε ο ο πα και τω Λου κα α συ

νω ω δευ σεν οἰς περ και ε ε πε γνω ω σθη εις
Εμ μα ρς κλω ων τον α αρ τον ων ψυ χαι και αι
καρδι ι αι και ο με ναι αι ε τυ υγ χανον
ο τε τδ τοι οἰς ε λα α λει εν τη ο δω ω ω
και γρα φαις ηρ μη νευ εν α α υ πε ε στη μεθ
ων η γε ερ θη κρα α ξω μεν ω φθη τε και αι
τω Πε ε τρω

Θεοτοχίον.

Υμνω σα το ο α με ε τρη τον ε λε ος
ποι οι η τα α μδ ο τι σου το ον ε κε ε νω
σας τδ φο ο ρε σαι αι και σω ω σαι φυ σιν βρο των κα
α κω θει ει σαν και θε ε ος ω ων η νε ε σχδ εκ
της α γνη ης θε ο ο παιδος κατ ε ε με γε εν
νη θη η ναι και κα τελ θει ει ειν με χρις α
δδ θε λων με Λο ο γε σω ω σαι πρε σβει αις τη
ης τε κδ ρ σης σε Δε σπο τα πα αν οικ τι ιο

μον ⁶

Εἰς τοὺς Αἰῶνες.

Ἦχος ⁴/₂ Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον ^{Β8} αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις ^{Β8} σοι προ ε
ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω ⁶

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του ^{Β8} αι νει ει ει ει τε
α αυ τον ^Δ/₂ πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του ^{Β8} σοι προ ε ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω ⁶

^χ **Τ** ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οισ αυ του ⁶

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α
να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο

Ξα ζο μεν σου την α να στασιν

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ

του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι

της δυ να με ως αυ του

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα

ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου

τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο

λον κα τη ρ γη σας εν δε τη ε γε ρ σει σου χα ρας τα

πα αν τα ε πλη ρωσας δι ο βο ω με εν σοι ο

α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

της με γα λω συ νησ αυ του

Τ ω σω Σταυ ρω Χρι στε Σω τη ρ ο δη γησον η μας

ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των

πα γι δων του εχ θρου ο α να στας εκ των νε κρων

α να στησον η μας πε στον τας τη α μαρ τι ι α

εκ τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη

πρε σβει α των Α γι ων σου

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Τ ων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι σθεις μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι

λαν θρω πι αν αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε πτως

και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σα ρ κι ο α

πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα

να σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω πων ως

μο νος παν το δυ να μος

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Η α να τον κα τε δε ξω σα ρ κι η μιν α θα να

σι αν πρα γμα τευ σα μενος Σω τηρ και εν τα φω ω κη
ησας ι να η μαςτου Α α δου ε λευ θε ρω σης
συ να α να στησαςσε αυ τω πα θωνμεν ως ανθρωωπος
αλλ α να στασως θε ος δι α του το βο ω ω ω
μεν δο ο ξασοι ζω ο δο τα Κυ ρι ε μο νε φι λανθρω
πε

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Πε τραι ε σχι σθη σαν Σω τηρ ο ο τε εν τω κρα
νι ι ω ο Σταυρο ος σου ε πα γη ε φριξαν Α δου
πυ λω ροι ο τε εν τω μνη μει ει ω ως θνητο ος
κα τε τε θης και γαρ του θα να του κα ταρ γη σαστην
ι σχυν τοις τε θνε ω σι πα σιν αφ θαρ σι ι αν πα
ρε ε σχεστη α να στα σει σου Σω τηρ ζω ο δο τα
Κυ ρι ε δο ξασοι

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ
ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη
των σου εις τε λος

Ε πε θυ μησαν γυ ναι κες ι δειν σου την α να
στα σιν Χρι στε ο Θε ος ηλ θε προ λα βου σα Μα ρι α
η Μα γδα λη νη ευ ρε τον λι θον α πο κυ λι σθεντα
του μνη μα τος και τον Αγ γε λον κα θε ζο με νον
και λε γοντα τι ζη τει ει τε τον ζω ντα με τα των νε
κρων α νε στη ως Θε ος ι να σω ση τα συμ παντα

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν
ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι πα αν τα τα
θαν μα σι α σου

Π ου ε στιν Ι η σους ον ε λο γι σα σθε φυ
λα α ατ τειν ει ει πα τε Ι ου δαι οι που
ε στιν ον ε θη κα τε εν τω μνη μα τι τον λι θον σφρα
γι σαντες δο τε τον νε κρον οι την ζω ην αρ νη σα

με ε νοι ^π₉ δο τε τον τα φε εν τα α η πι στευ σα τε τω
α να στα ντι ^β₇ καν υ μεις σι γη ση η τε του Κυ ρι
ου την ε γερσιν ^β₇ οι λι ι θοι κε κρα ξο ονται μα λι
στα ο α πο κυ λι σθειεις εκ του μνη μα τος ^π₉ με
γα σου το ε λε ος με γα το μυ στη ρι ον της οι κο
νο μι ας σου Σω τηρ ημων δο ξα σοι ^β₇

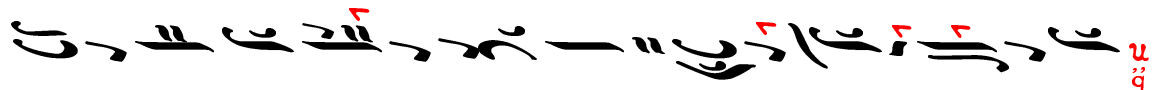
Ἐωθινόν Ε΄.

Ἦχος ^λ₄ Πα ρ

Δ ^{Πα}₃ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
γι ω ω ^β₇ και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
τι ^π₉

Ω ^{Πα}₃ των σο ο φω ων Σου ου κρι μα α α α
α τω ων Χρι ι ι στε ^π₉ πως Πε ε τρω μεν τοις ο
θο νι ι ι ι οι οις μο ο ο νοις ^β₇ ^{Δι}₂ ε δω ω
κα ας εν νο η η σαι Σου ου ου την α α
να α α α α στα α α σιν ^π₉ Λου ου κα δε ε και

αι Κλε ε ο ο ο ο πα συμ πο ρε υ ο ο με νο
 ο ος ω μι ι ι λεις και ο μι ι λων ουκ ε ευ
 θε ε ε ως σε ε α αυ το ο ο ο ον φα
 α νε ε ε ροις δι ο ο και ο ο νει ει δι ι
 ι ι ι ζη η ως μο νος πα ροι κων εν Ι ε ρου
 σα α λημ και μη με ε τε ε ε χων των εν τε ε λει
 βου λε ευ μα α α α α τω ων α α αυ της
 αλλ ο πα α α αν τα προς το του πλασμα α τος συμ φε
 ε ρον οι κο νο ο μων και τας πε ρι σου προ φη η τει
 ει ει ας α νε ε ε ε πτυ υ υ υ ξας και εν τω
 ευ λο ο γειν το ον α α αρ τον ε ε γνω ω ω
 σθη ης α α αυ τοις ων και προ ο του του ου αι αι
 κα αρ δι ι ι ι ι ι αι αι προς γνω ω σι ιν
 σου α νε φλε ε ε ε γο ο ο ον το οι και τοις
 μα θη ται αις συ νη η θροισμε ε ε ε ε ε ε ε
 ε νοι οι οι οις η η η η η δη τρα α νως ε

 κη ρυτ τον σου τη ην α να α α α στα α α α σιν ^υ

 Πα ^μ

 δι ης ε λε ε η σο ον η η μας ^Δ

 Καὶ νῦν...

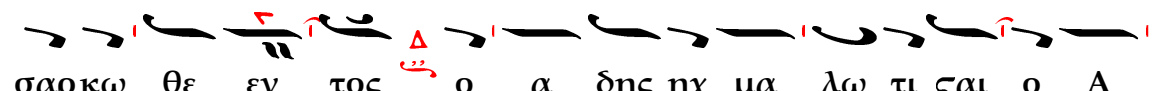
Ἦχος Δι - θ

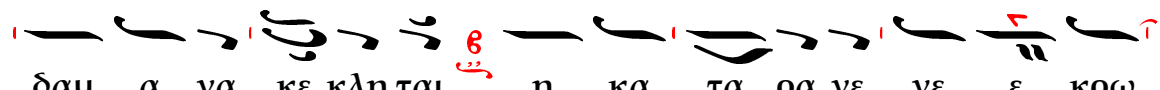
 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

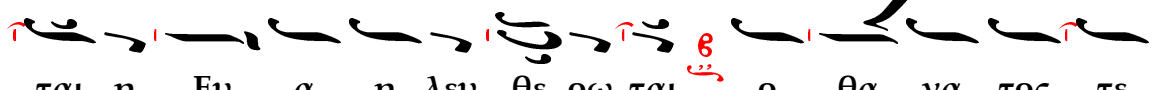
 το κε Παρ θε ε ε νε ^θ δι α γαρ τ ε εκ σ ε

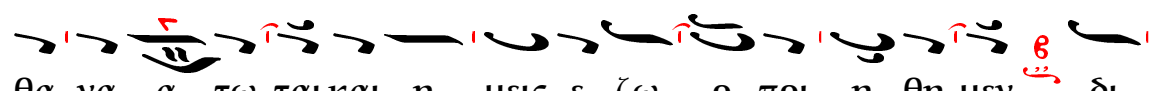
 σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται ^θ η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^θ ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^θ δι

 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι

 σος ο Θε ος η μων ο ου τωσ ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι ^Δ

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ δο ξα εν υ
ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α $\frac{\theta}{\gamma\chi}$

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$
δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν $\frac{\theta}{\gamma\chi}$

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παντο κρα τορ $\frac{\theta}{\gamma\chi}$ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα $\frac{\theta}{\gamma\chi}$

Κ υ ρι ε ο Θε ος $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο οσμου $\frac{\theta}{\gamma\chi}$ ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α
μαρτι ι ας του κο οσμου $\frac{\theta}{\gamma\chi}$

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ ο κα θη με

νοσ εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η
μας κα θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ^{ε (τρεις)}
^{7x}

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ^Δ
^{δλ} ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι ^ε
^{7x}

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον
με ^Δ
^{δλ} του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει
ο Θε ο ος μου ^ε
^{7x}

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ
^{δλ} εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φω ως ^ε
^{7x}

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε ^ε
^{7x}

Α γι ος ο Θε ος ^Δ
^{δλ} Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ
^{δλ} Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^{ε (τρεις)}
^{7x}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ
^{δλ} και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε
^{7x}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἄσματικόν.

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ε ε λε η σον η η μα α

α α ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν

α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της

ζω ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε

ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πᾶσι Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Γι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ο ο

ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
* * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεν αι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Μνη η μη δι και 8 μετ εγ κω μι ι ι
ων Δ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τ8 Κυ ρι 8
Προ οδρο με 8 α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος Δ ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θησ τον κη ρυτ το μενον 8
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων 8 ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι Δ τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τ8 κο ο ο σμ8 και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-Θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε Δ ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον 8 δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα Δ ο

ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω δο ο
ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι δο ο ξα τω ε νε ρ γσ
ντι δι α σσ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Δι-θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυντε μεσι τει απρος τον Ποιητην αμετα
αθετη μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστωςκραυγαζον
των σοι τααχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
σον εις ικεσιαν η προστατευουσα
αι Θεοτοκων των σεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος Δι-θ

Ααγιος ο ο ο Θεο ο ο ο ος
ααγιος ο ο ος ιιισχυρο ο ο ο ος α
αγιος αθαανατος ελεεεησοο
ον ημας

Τό τρίτον.

Αγιος ο Θεο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α ρα α α λια α α θα α να το
 ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να
 α α μιν

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο Θε
 ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι σχυ
 υ υ υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 χυ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α
 α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η

η η μα α α ασ

Ἀπόστολον Κυριακῆς Ε΄ ἔβδ. (Ῥωμ. ι' 1-10).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ΄).

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Ευ λο γει η ψυ χη μθ τον Κυ υ ρι ον

Κυ ρι ε ο Θε ος μθ ε με γα λυν θης σφο

δρα

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Χ Η τω η δο ξα Κυ ρι ου εις τς αι ω νας

ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυτου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α

ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν· μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. Ἄγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι «ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς»· ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει· «Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;». Τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ «τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον;». Τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. Ἀλλὰ τί λέγει; «Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστίν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου»· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

Ἄλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Πε ρι ζωσαι την ρομφαι αν σε επι τον μη
 ρον σε δυνα τε τη ω ραι ο τη τι σε και τω
 κα α α αλ λει ει ει σε

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι ι α A α α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Εν τει νον και κα τευ ο δε και βα σι λευ ε
 ε νε κεν α λη θει ας και πρα ο τη τος και
 δι και αι ο συ υ υ νης

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι ι α A α α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι α α α α α α

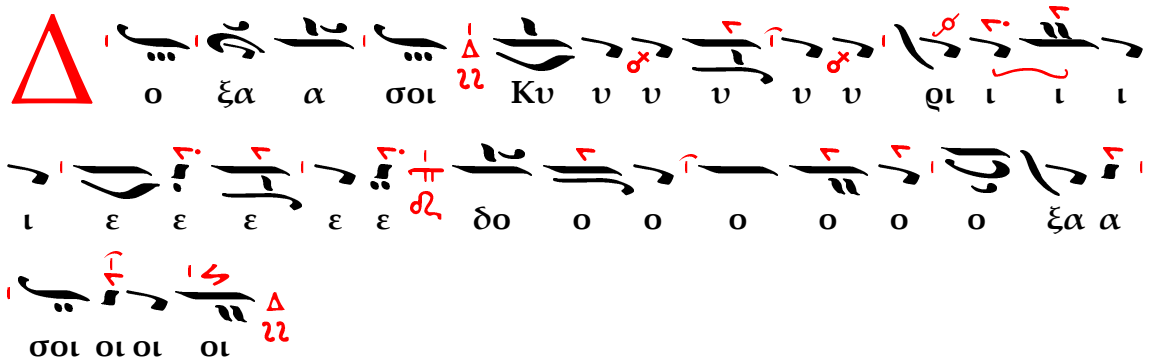
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ε΄ Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ἡ 28-34, θ΄ 1).

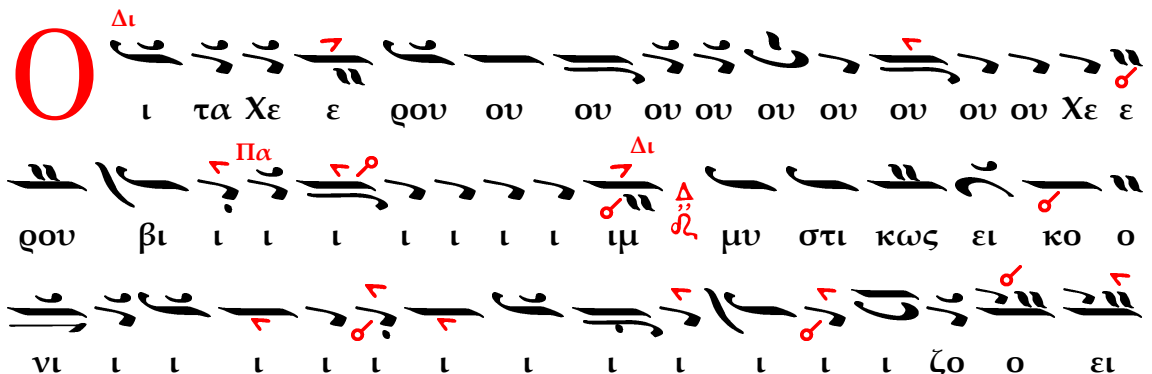
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὑπῆντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξεληθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

Ἦχος ἰβ' Δι. σ

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ἰβ' Δι. σ

ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

τρι ι ι α α α α α α α α α α α

α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι

σα α α α α α α ια α α α α α α α α

α α γι ι ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α α

α α α υ μνο ο ον προ ο σα α α δο οον τε ες

πα α σαν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι βι ο τι κη η η η η η η ην α πο

θω με θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρι ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α α

αν

Ω ω ω ω ω ως το ον Βα α σι ι ι ι το ον

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε Δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε Ζ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε Ζ

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε Δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε Ζ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε Δ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ Δ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε και ἄλλως: Δ

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε Δ

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υ υς μϑ Κυ ρι ο ος ςε ρε ε ω ω

μα α α μϑ και κα τα φυ γη η μϑ και

ρυ υ ςη ης μϑ Δ

Π α τε ε ρα γι ον και Α γι ον

Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο

8 8 8 σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον Δ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως Δ

Κ αι με τα τς πνε ευ μα το ο ο ος ος

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον και ἄλλως Δ

Α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον Δ

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ υ ρι ος
 Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ρα νος και η γη της
 δο ο ξη ης σα ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
 ςοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε
 νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν
 να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοις

A α α α μη η η η η ην

A α α α α α α μη η η ην

Σ ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο
 γ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς ς μεν
 Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα
 α σα ς ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια' , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . I.A.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ
 ρι ε η ι ι σχυ υ υς μ ς ς ς ς
 Κυ υ ρι ο ος ς ε ε ρε ε ε ε ω ω μα α

α α α μδ και αι κα τα α φυ υ γη

η η η μδ και ρυ υ υ ςη η η ης μδ

(κζ´ Όκτ. , βιβ´)

Ἄξιον ἔστιν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δι

Α ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α α λη η η

θω ω ω ω ως μα κα α ρι ι ι

ζει ει ει ει ν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο

ο ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι ςον και αι

πα να α μω ω ω μη η η η το ο ο ο

ον και μη τε ε ε ε ε ε ρα α α τδ

Θε ε ς ς ς ς ς η η η η μων την

τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των

Χε ρδ ς βι ι ι ι ι μ και αι ε εν δο

ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι

ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α

Α φιμ την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω

ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε
 κδ ς σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο το ο ο ο κο ο ο ο ον σε ε ε ε ε
 ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη τῇ κγ' Φεβρ. , βι' . I.A.

Ἄξιον ἐστίν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι

A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα
 ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα
 του Θε ου ου ου η η η η μων την τι μι ω
 τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι ιμ
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α αφιμ την α
 δι α αφθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ον Λο
 ο ο γον τε κου ου ου ον σαν την ο ον τω ως

 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ

 νο ο ο ο με ε ε ε ε εν

Κοινωνικό. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

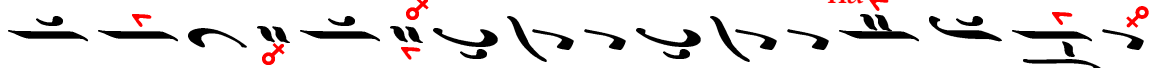
Ζ-Β

 Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει χει

 Μ ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει αι

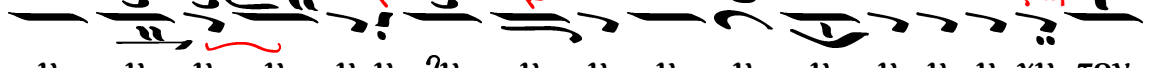
 νει ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε ε το ον Κυ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ τον

 κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι τον κυ υ ρι ι ο ο ρο ο ο ο ον

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς εν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως

τῶν αἰώνων νοοσοφίας